

Peter Pruiksuma droomt over Middelstum.

't Werd menens in Middelstum een nachtmerrie

Staande in mijn tuin aan 't begin van de Burchtstraat
bij de draaibrug naar Kantens in de vooravond
schrik ik op de aarde roert zich ik sidder
Schuin naar links kijkend aanschouw ik angstvallig
de robuuste dikke toren van de eeuwenoude
Sint-Hippolytuskerk in het hart van het dorp
Die trilt en beeft geducht gaat ontzaglijk schudden
in het midden barst een bres een gapend gat

Klompen baksteen scheuren los de rode stenen
breken uit springen in grote bogen naar beneden
Dan als bij toverslag stuift er uit de opening
een royale wolk vol grote gouden muntstukken
die kriskras een desolate woestenij in duikelen
Waarna het bovenste stuk toren afbreekt omvalt
met lantaarn en koepel inbegrepen neerstort
Teloorgang van het markante rijzige pronkjuweel
Ontbering van het heldere geklingelklangelklong
het klokkenspel het glorieus Hemony-carillon

Vervolgens dreunen de schokken heftiger her en der
ontstaan omvangrijke en diepere bevingsscheuren
Waarin velen met hun hele hebben en houden
hun al of niet versterkte huizen worden verzwoegen

Op de rampplek zijn straten weggevaagd alles is daar
na het verwoestende getril en gebeuk onherkenbaar

En de ijsbaan is totaal van de aardbodem verdwenen
herschapen in een klotsend gigantisch groot meer

Bron: Peter Pruiksmā (6 september 2018) Archief